

Pozdrav
kardinala Josipa Bozanića, nadbiskupa zagrebačkog
PAPI BENEDIKTU XVI.
u zagrebačkoj prvostolnici prije molitve Večernje
5. lipnja 2011. godine.

Sveti Oče, radostan sam i Bogu zahvalan što Vam mogu izraziti srdačnu dobrodošlicu u ovoj drevnoj prvostolnici Crkve zagrebačke. U ovaj dan, blagoslovljen Vašom nazočnošću među nama, srce nam je prepuno zahvalnosti Trojedinom Bogu. Nakon današnjega euharistijskog slavlja, koje nas je svojim otajstvom prigrlilo u zajedništvo, došli smo u ovu crkvu-majku Zagrebačke nadbiskupije, gdje se na poseban način spajaju prošlost, sadašnjost i budućnost hrvatskoga naroda, ljepota kulture i svjedočanstvo vjere.

Sveti Oče, s puninom svoje duše pozdravljam Vas u ime biskupa, prezbitera i đakona, redovnika i redovnica, bogoslova i sjemeništara, redovničkih kandidata i kandidatice koji su ovu prvostolnicu uresili svojom prisutnošću. Pozdravljam Vas i u ime onih koji večeras nisu mogli biti s nama, a molitvom obogaćuju ovu zajednicu i dijele s nama iskustvo otajstva poziva. Sada smo okupljeni kako bismo zajedno slavili večernju molitvu Crkve. Sveti Oče, u zajedništvu vjere i molitve ponavljamo Vam večeras riječi što ih je učenik u Evanđelju uputio Isusu: Nauči nas moliti (usp. Lk 11,1).

Ovo sveto mjesto molitve nije Vam nepoznato. S ponosom se spominjemo kako ste u ovoj katedrali s nama bili i prije deset godina (u studenome 2001.) te predvodili svetu misnu Žrtvu prigodom dvadesete obljetnice smrti kardinala Franje Šepera, Vašega prethodnika u službi prefekta Kongregacije za nauk vjere. Njegovi zemni ostaci, kao i njegovog nasljednika na službi zagrebačkog nadbiskupa kardinala Franje Kuharića, uz zemne ostatke drugih pastira ove Crkve, u ovoj prvostolnici čekaju dan uskrsnuća. U vjeri znamo da su oni večeras s nama i da se zajedno s nama raduju što ste došli pomoliti se na grobu blaženoga Alojzija Stepinca, onoga Kristova pastira koji ne prestaje privlačiti ljudska srca i usmjeravati korake Crkve, nadahnjivati za dobro i svijetliti istinom. Njegova prisutnost i svježina svjedočenja Krista ne blijedi. Štoviše, vjernici ovu katedralu rado nazivaju »Stepinčevom katedralom«, a njegov život, žrtva i smrt ostaju za nas zalog pouzdanja u Gospodina.

Sveti Oče, ovo je prigoda da Vam zahvalimo i za dar *Svećeničke godine* koja je u našoj Crkvi bila bogata sadržajima i koja je hrvatske svećenike u travnju prošle godine u dojmljivo velikom broju okupila u ovoj katedrali, kako bismo zahvalili Bogu za svoj poziv i molili snagu da vjernije slijedimo Krista.

Sveti Oče, dopustite mi da budem glasnik i jedne čestitke. Okupljeni u znaku Kristova svećeništva, čestitamo Vam šezdesetu obljetnicu Vašega svećeničkog ređenja! Tih šezdeset godina ne odnosi se samo na Vaš život, jer one su zahvatile brojne živote, a po Petrovoj službi i svakoga katoličkoga vjernika te mnoštvo ljudi dobre volje. Ta obljetnica svjedoči što sve Božji Duh čini od ljudskoga života i kako je lijepo živjeti u okrilju njegove milosti. Čast nam je i veliko zadovoljstvo što Vam je možemo izreći u Zagrebu, znajući da odjek ove čestitke seže mnogo šire.

Sveti Oče, želim Vam zahvaliti za svu Vašu ljubav koju ste i ovim pohodom očitovali prema nama. Ljudski je govor preslab, da bi se njime moglo izreći sve što ova zajednica večeras nosi u sebi. Zato svoje misli i osjećaje povjeravamo molitvi; svoje nakane Bogu i zagovoru nebeske Majke, kao i zagovoru blaženoga Alojzija, za čije proglašenje svetim ustrajno molimo, željno iščekujući dan njegove kanonizacije.

Sveti Oče, zbog Vaše prisutnosti svodovi ove prvostolnice večeras su preniski, a srca i domovi hrvatskih ljudi preuski da prime obilje radosti.

Hvala Vam na tome daru, predragi naš Sveti Oče!